

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Quomodo Ecclesia Clericis possit matrimonia prohibere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

tonem, Iren.
l. i. cap. 22.
Theodoret.
hær. fab. l. n.
Epiphanius hær.
28 S. Ignat. ad
Philadelphia.

VI.

Ierem. 34.
Luc. 7. Greg.
Naz. orat. de
amore pau-
pert.

Ovid. lib. 15.
Metamor.

VII.
1. Tim. 4. 3.

S. Augustin.
lib. 2. retract.
c. 22.
Baron. Anno
Christi 382.

diaboli doctrinam nominavit, in beretum abstinere ab animatis. Epiphanius memorat, in eadem insania fuisse Ebionem, quem Ignatius confutauit, & in eo alios fidem coniugalem fugientes, ut vagæ libidinis habeant libertatem.

Damnati sunt hi hæretici meritò ab Apostolo, non tamen nos cum illis, qui cælibatum nupsis affirmamus excellentiorum. Neque enim, si cum Christo, cum Paulo, cum Apostolis, & tota antiquitate, virginitatem laudamus, idcirco vituperamus, cum his hæreticis, nuptias. Sicut neque, si cum Rechabitis, & Ioanne Baptista, ac Apostolis, temporibus certis, à carnis esu abstinemus; illico etiam cum Iudeis præscriptum olim, ad certum tempus, nunc autem abrogatum morem superstitionem obseruamus: neque cum priscis illis hæreticis docemus, abstinere à cibis, more Pythagoræ, vel Ægyptiorum, qui nouum abborum delectum inuenierunt; eò quod Pythagoras doceret, animarum, de hominibus, in bestias, & de bestiis in homines transmigrationem; timeretque, ne sua anima alicubi expellatur. Hinc, apud Ouidium, ait:

*Heu quantum scelus est, in viscere viscera condi,
Congestogaudium pinguiscere corpore corpus,
Alteriusq; animantem animantis vivere letho!*

Et infra. *Omnia mutantur, nihil interit: errat, & illinc*

*Huc venit, hinc illuc, & quoslibet occupat artus
Spiritus, eq; feris humana in corpora transit,
Inq; feras noster, nec tempore deperit ullo.
Ergo, ne pietas sit viæta cupidine ventris,
Parcite, vaticinor, cognatas cade nefanda
Exturbare animas, ne sanguine sanguis alatur:*

In eiusmodi errore non sumus. Ut ergo non prohibemus, ut de causa, abstinere à cibis, quos Deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus; ita nec prohibemus nubere; sed cælibatu matrimonium postponimus, quod, contra diuinæ litteras, Heluidius, & Iouinianus virginitati æquârunt; quorum iste pseudomonachus aliquas etiam sanctimoniales deiecit in nuptias. Vtrumque filio & argumentis confudit S. Hieronymus, cum Romæ esset. Quare Ecclesia nequaquam statuit legem,

gem, quæ certo hominum statui, absolutè & generatim, adimatur libertatem contrahendi matrimonium; potest tamen ponere legem, sub hac conditione, ut si quis velit esse Sacerdos, Episcopus, aut Religiosus, ad continentiam seruandam obstringatur. Tali enim lege non cogit quenquam ad matrimonium non intendum, sed relinquit unicum liberum, ut possit, si velit, amplecti statum Ecclesiasticum, cum hoc onere, ut, si illum amplectatur, non amplectatur, sed renunciet matrimonio, & seruet fidem Christo, sicut coniugi coniugi fidem seruat.

Alijs de caussis heretici matrimonium non omitti tantum posse, sed etiam contemni voluerunt. *Saturninus*, quem alij *Saturnillum* dicunt, nubere & generare à *Satana* esse docuit. A *Satana* autem quid posset esse boni? *Tatianus*, Marcionis ac *Saturnini* continentiam amplexatus nuptias detestans nihil à scortatione differre dixit. Ita fidem coniugalem euertit. Quia de causa auctor esse scribitur *Encratitarum*, id est, qui se continentes vocabant, cum illis incontinentius nihil esset. Hinc *Tatianos*, cum Encratitis coniungit *Epiphanius*. Origenista quoque, siue, ut probabilius putat *Baronius*, ab Adamantio illo, siue ab alio orti, *Turpes* nominabantur, quia, ob fidem coniugi seruandam, & propter onera, & difficultates, matrimonium damnarunt, cum tamen in omnium libidinum cœno voluntarentur. Sed est vetus regula, ut, qui velit sentire commodum, idem & onus sentiat. Ita Deus res temperauit huius vitæ, ut ne homines à voluptatibus absorberentur, dulcibus amara per miserent. Voluit ergo, ut, qui coniugij commoda sectarentur, etiam onera portarent coniugiorum. Inter quæ onera est ijs, qui bonum prolixi malum quoddam esse judicant, liberorum educatio, cura, & sollicitudo. Hæc ut vitarent, Manichæi, licet mulieribus inngerentur, & omni genere immunditiarum se se confusurarent, tamen generationem sedulò vitarunt; qua de causa, cum coniugia propter generationem copulanda sint, nuptias damnauerunt. Ita error trahit errorem. Nam ipsum Manetis dogma constituit, duo Principia æterna, sibi in unicem contraria, duasque naturas atque substantias, boni sci-licet, & mali; totumque hominem ex ijs creatum esse Princi- pijs, ex

VIII.

Iren. l. 1. c. 2.

De Tatiano
Euseb. lib. 4.
hist. c. 27.
Tertull. de
præscript. c. 52.

Epiphan. hæ-
ref. 47.
Idem hær. 63.
S. August. de
hærel. c. 46.

Cyrill. ca-
tech. 6. Au-
gustin. hær.
46. Epiphan.
hær. 66.